

Nekrológ

Miskolcon született, de mindig is felsőlőcainak tartotta magát, hiszen szülei ott éltek a születésekor is. Elemi iskoláit is ott végezte, majd az öt elemi után a miskolci Fráter György főgimnáziumba vették fel, ahol 1950-ben érettségizett.

1950 szeptemberében a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karára nyert felvételt. 1952-1953-ban építették át a Miskolc-Felsőzsolca közötti út alatti hidakat. Mérnökhallgatóként nyarait ezeknél az építkezéseknél töltötte. Egyetemi tanulmányait 1954 júniusában fejezte be.

Egész szakmai életpályája a vízügyi szolgálathoz kötődött. Egyik professzorának ajánlására helyezkedett el Nyíregyházán. 1954. július 3-án lépett a Nyíregyházi Vízügyi Igazgatóság szolgálatába, és több mint három évtizeden át ott dolgozott.

Először a Folyamszabályozási Csoportnál kapott beosztást. E munkakörben a Tisza és a Szamos folyók egyes szakaszainak geodéziai felvételét, folyamszabályozási terveit készítette el és kiviteli munkáit végezte. 1956 januárjában megbízták a Felsőzsolcasi Szakasz mérnökség megszervezésével, majd vezetésével. 1960 áprilisában új feladatot kapott, vagyis a Vízgazdálkodási Csoport megszervezését és vezetését. 1961-től megbízták a Területi Vízgazdálkodási Keretterv felelősi teendőinek ellátásával is, amely feladat igen sok szervezői, szerkesztői írói munkát adott számára.

1961-1965 között elvégezte a BME szakmérnöki továbbképzését és mezőgazdasági vízépítő szakmérnök képesítéssel oklevelet szerzett. 1968 áprilisában a BME „A Nyírség komplex vízgazdálkodása” c. disszertációjának eredményeként műszaki doktorrá avatta.

Dégen Imre, az Országos Vízügyi Főigazgatóság vezetője 1962. szeptember 1-től kinevezte a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság (FETIVIZIG) igazgatóhelyettes-főmérnökévé. Főmérnöki működésének időszakára esett az 1970-es nagy Tisza-völgyi árvíz, a szamosi árvíz katasztrófa. A Túr, Szamos és Kraszna védvonalain szervezte, irányította az árvízvédekezési, majd a helyreállítási munkákat. 1974. június 15-én kinevezték a FETIVIZIG igazgatójává, amely munkakört 1984. december 31-ig látta el.

Dr. Szeifert Gyula

Miskolc, 1931. augusztus 25. – Budapest, 2023. július 29.

1985-1986-ban Budapesten, az Országos Vízügyi Hivatalban a Vízgazdálkodási Főosztály helyettes vezetője, majd nyugdíjazásáig, 1991-ig az Árvízvédelmi és Vízrendezési Főosztály vezetője volt.

Vízügyi igazgatóként 10 éven át töltötte be az egykori magyar-szovjet határvízi együttműködés kormány-meghatalmazott-helyettesi tisztségét. Kiváló személyes kapcsolatokat alakított ki az Ungvári Vízügyi Igazgatóság vezetőivel és munkatársaival. Meghatalmazott-helyettesként részt vett még a csehszlovák, a román és a jugoszláv államokkal közös határvízi bizottságok munkájában is. Tárgyalási stílusára a pontosság és a közvetlenség volt jellemző. Sajátos humorával sokszor segítette feloldani a pillanatnyi feszültségeket, amit tárgyalópartnerei is értékelték.

Munkaköri feladatain túl rendszeresen foglalkozott a vízgazdálkodás – elméleti és gyakorlati – részletkérdéseivel, mint például a csapadékeloszlás, a lefolyás, a tározás témaköreivel. Szakirodalmi munkásságát több mint 40 cikk, dolgozat jelzi. Közreműködött a szakmai felsőoktatásban: 1965-69 között előadásokat tartott a Debreceni Agrártudományi Egyetem mezőgazdasági mérnök-továbbképzéseiben; az 1970-es években a BME szakmérnöki továbbképzéseiben a „Víz-tározás” című tárgyat oktatta.

Tagja volt az Országos Vízgazdálkodási Keretterv Bizottságnak, valamint a Debreceni Akadémiai Bizottságnak. 1972-1984 között megyei tanács tag volt; több megyei társadalmi bizottságban tevékenykedett. A Magyar Hidrológiai Társaság (MHT) Nyíregyházi Csoportjának 1960-1964 között titkára, majd 1964-től 1968-ig, és 1979-1984 között elnöke volt. Az MHT-ban végzett munkájáért több kitüntetésben, így 1962-ben Vásárhelyi Pál-éremmel, 1977-ben Pro Aqua-émmel, 1979-ben Bogdánfy Ödön díjjal, emlékéremmel kitüntetésben részesült.

Munkásságát számos állami kitüntetéssel is elismerték. Kétszer is megkapta a „Víz-gazdálkodás Kiváló Dolgozója” kitüntetést, két alkalommal a Munka Érdemrend ezüst fokozatát, többször az „Árvízi emlékérem”. 2015-ben a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjével tüntették ki.

1960-ban házasodott meg. Felesége, Soltész Ágnes a Kelet-Magyarország napilapnál, majd a Nők Lapjánál volt újságíró. Házasságukból két leánygyermek született. Feleségének 2022 februári halálával zárult le 62 évi együttélésük.

Több, mint három évtizedet nyugdíjasként élt meg. Sohasem szakadt el a szakmától. Vízügyi igazgatósági, valamint OVF-es kollégáival, nyugdíjas igazgató-társaival folyamatosan kapcsolatot tartott, rendszeresen részt vett a rendezvényeken.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

*Dr. Szilávik Lajos
az MHT tiszteletbeli elnöke,
1985-1991. között a
FETIVIZIG igazgatója*

*Bodnár Gáspár
a FETIVIZIG igazgatója*

